Ч. 7. Четвер 23 (10) січня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гаусмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — З Угорщини. — Конституция в Персиї.

Нині о год. 11 перед полуднем відбуде ся засідане комісиї буджетової, на котрім будуть розділені реферати. Субкомітет суспільно-політичної комісиї до нарад над внесенєм в справі праці дітий радив вчера перед полуднем. Представитель міністерства рільництва застеріг собі, що по нинішнім засіданю субкомітету, по нараді що до справ дотикаючих робітників рільних, о скілько они увзгляднені в обговорюванім проекті, поробити відповідні предложеня.

Вчера вели ся в Будапешті дальші переговори що до заостреня реґуляміну між угорским правительством а тою частию сторонництва независимости, котра не хоче позволити на таке заострене. Конференция не довела до порозуміня. В конференциї брали участь представителі всіх сторонництв під проводом президента Юста. Юст заявив, що посли Польоній і Шенталєр донесли, що в конференциї не возьмуть участи. Рівнож хорватскі посли повідомили телеґрафічно, що в конференциї участи не возьмуть, однако додали, що в соймі займуть в своїм часї становище против реформи реґуляміну. Президент кабінету др. Векерле згодив ся на внесене пос. Надього, аби ухвалу в справі зміни реґуляміну перевести аж тоді, коли буде звістний зміст предкладаної реформи виборчої. Комисия приймила предкладану правительством зміну реґуляміну разом з внесенем пос. Надього. — В соймі перед переходом до дневного порядку запротестував вчера пос. Фаркашгази против поведене віцепрезидента, котрий після єго гадки нарушив реґулямін. За то прикливав президент Фаркашгазіого до порядку. Відтак радив сойм дальше над континґентом рекрута.

В перскій революциї дуже значну ролю відограли так звані енджумени, котрі майже весь час стояли в центрі всього поступового руху. Енджумени — то орґанізациї місцевої самоуправи, але з функциями законодатними. Кожде місто має свій енджумен (от як би маґістрат), а на чолї всіх тих містових орґанізаций стоїть, так би сказати, повітовий енджумен, котрий і займає ся справами всього повіта. Законодатна-ж праця енджуменів та, що они мають право вносити до меджіліса т. є. ради парляменту свої законопроекти, котрі уважають корисними для своєї области, а окрім того мають право інтерпеляций, що приймаючи на увагу безсоромну перску адміністрацию, являє ся з пильним правом і приносить велику користь. І енджумени часто користають з того права, безпосередно через своїх представників звертаючись до меджіліса та інтерпелюючи міністерство, в якім трафило ся те чи инше надужите. Викоренити цілком всякі шахрайства, дефравдациї, злочини адміністративні і т. и., само собою, не удало ся ще енджуменам, але з певностию можна сказати, що зло ограничило ся і урядники почали оглядати ся і на задні, мовляв, колеса. — Підчас послідних розрухів, енджумени твердо витримали свій прапор, ставлячи поважний опір реакцийним намірам молодого шаха. Они з'єднали численних борців за ідею конституціоналїзму, робили все в порозуміню один з другим і весь час були правдивою небезпечностию для правительства. І правительство робило всяки заходи, щоби перехилити енджумени на свою сторону; нераз з Тегерану летіли всякі інструкциї про те по цілій Перзиї, щоби розбити з'єднану силу поступових елементів держави, але все те було даремне — енджумени не дали ся зловити на вудку, бо добре тямили, що розірвавши з народом, они тим убють самих себе і в потрібну рішучу хвилину зістануть ся без всяких сил. — Члени енджуменів рекрутують ся з громадских діячів, з місцевої

---

7)

ЗНАК ЧОТИРОХ.

Оповідане — Конана Дойле.

(Дальше).

Ми перешукали в ночи цілий город, але не знайшли ніякого сліду з того влізливця, лиш саме під вікном на грядці з цьвітами знайшов ся слід якоїсь ноги. Як би не той виразний доказ, то ми могли би були гадати, що тото якесь дике люте лице у вікні був лиш привид нашої уяви. На другий день знайшли вікно від комнати мого батька отверте, у всіх шафах і скринях було все поперевертане, а на грудах мерця був пришпилений кусень віддертого паперу, на котрім були намазані невправною рукою слова: „Знак чотирох“. Що то мало значити або хто то потайком вліз до нашого помешканя, ми ніколи не довідали ся. З майна нашого батька не пропало нічого, хоч все було поперевертане. Річ очевидна, що ми ту подію взяли в звязи з тим страхом, який не давав мому батькови за житя спокою, але то для нас ще й нині справдешна загадка.

Тадій Шольто замовк, закурив собі знову свою гуку і задуманий пакав через кілька хвиль. Ми всі слухали єго дивного оповіданя з таким напруженєм, що аж дух в собі заперли. При тій короткій звістці про смерть свого батька панна Морстан зблїдла як стіна і здавало ся, що зімліє; але на щастє она борзо опамятала ся. Шерльок Гольмс завсім задуманий і з замкненими очима розпер ся був в своїм кріслї. Ще нині зрана жалував ся він гірко на щоденність житя; тут знайшов задачу, котрої розвязка вимагала все бистроти єго ума.

Шальто, очевидно гордий з того враженя, яке зробила на нас єго история, споглядав на нас по черзї, потягнув відтак кілька разів зі своєї великої люльки і став розповідати дальше. — Можете собі подумати, як нас зворушив той скарб, о котрім батько говорив. Цілими місяцями копали ми і шукали що дня всюди в городї, але завсїги на дармо. Ми мало не сказили ся, що він помер, не відкривши нам криївки, хоч мав вже то слово на язиці. Дорогоцїнні перли на золотім вінци казали здогадувати ся величавости прочого богацтва, до котрого він належав. Ізза того віночка мав я з моїм братом Вартоломієм малу перепалку. Перли були очевидно великої вартости і він не хотїв їх дати, бо межи нами сказавши, клонив ся мій брат також трохи до похибки мого батька. Та й бояв ся також дати з рук той віночок, бо гадав, що з того підуть якісь сплетні, котрі остаточно могли би нам наробити клопоту. З великим трудом перепер я остаточно, що він позволив менї вивідати ся про адресу панни Морстан, щоби їй від часу до часу післати одну виймлену перлу а то в тій цїли, щоби она бодай не попала ніколи в нужду.

— То ви добре зробили — відозвав ся Шерльок Гольмс живо. — То доказує вашу щиру прихильність. Малий чоловічок зробив на то лиш заперечаючу зміну.

— Ми були єї опікунами — сказав він — так бодай я на ту справу дивив ся. Брат Вартоломій, що правда, дивив ся на то зовсім инакше. Ми мали й без того значне майно мені не забагало ся ще більше. А відтак і здавало ся то менї дуже поганим використувати молоду даму в так простацкий спосіб. Але що мій брат стояв уперто при своїм противнім погляді, то я уважав остаточно за найліпше устроїти собі окреме помешкане. Я випровадив ся з Пондішері Льодж і взяв з собою старого Кітмутґара і Вільємса. Але вчера довідав ся я, що стала ся подія великої ваги. Скарб відкрито. Я написав зараз до панни Морстан задля сих сходин, а тепер треба нам ще лиш поїхати до Норвуд і зажадати того, що нам належить ся. Я ще вчера вечером висказав братови Вартоломієви мій погляд. Він дожидає нашої гостини, хоч ледви чи він нам рад буде.

Тадій Шольто скінчив оповідати і сидів на своїм мягкім кріслї, порушуючи лиш неспокійно лицем. Сей новий оборот річи був для нас так великою несподіванкою, що ми всї через хвилю не могли навіть слова із себе видобути, аж наконець Гольмс схопив ся.

— Ви зовсім справедливо ділали, мій пане, від початку аж до кінця — відозвав ся він. — Може будемо могли відвдячити ся вам за то, стараючись вияснити то, що доси ще єсть темне. Але й берім ся без проволоки до діла.

Наш новий знакомий навинув старанну дутку на свою гуку, виймив відтак з поза заслони свій довгий, підбитий верхник з баранковим ковніром і вилогами, котрий мимо аж

буржуазиї, а також з представників всіх політичних партий; присутність їх в енджуменах і надає діяльности енджуменів ярко поступовий характер; инші члени знають реальну силу тих всіх товаришів і в питанях поважного державного характеру ніколи не ідуть против, боячи ся їх вилпвів.

З усіх енджуменів найбільше голосну славу має тебриский, котрий відограв в усім русі освободженя дуже значну ролю. То він перший підняв прапор ворохобні, з'єднав довкола себе всї поступові елементи і виборов у покійного шаха конституцию. А вже за прикладом Тебрісу, тої другої столиці Персиї, пішли і инші міста. В бурливі часи революцийної борби, коли власти цілком не було в Персиї — цілим Адербейджаном правив тебріский енджумен — і за весь той час в Адербейджані не було ні одного випадку якого будь насильства, рабунку чи убийства. Колиж управитель Крана, задумавши приготовити державний переворот розігнанем меджіліса і скасованем конституциї, почав робити кроки в тім напрямі — тебріский енджумен перший виступив різко против реакцийних замахів; на однім з єго засідань отверто було заявлено: „Ми не знаємо шаха, котрий заміряє ся на конституцию“. — Взагалі Тебріский енджумен має відограти в історії Персиї поважну ролю: він має свій арсенал, свою почту, телеграф і т. д. — т. є. окрім моральної поваги має ще й воєнну силу. В разї чого — Персия легко може розпасти ся на дві частини: одна Адербейджан (більша частина Персиї) з Тебрісом на чолі, і друга — південна Персия з Тегераном, в котрім ще має силу правительственна партия, що має ще за собою і войско і армати. — Факт „детронізациї“ шаха, іменно в Тебрісї має велике значінє, бо Тебріс для Персиї то те, що Москва для Росиї. Наслідники престола все по традициї вже, бували губернаторами в Тебрісї; культурою то місто ні в чим не дає переду самому Тегеранови, але з другого боку нігде всякі політичні розрухи, страйки, демонстрациї — не доходили до такої сили, як власне в Тебрісї. І досить шахови зачіпити меджіліс, поставити veto на єго домаганя — як Тебріс підіймає ся, починає закликати послів до борби, демонструє і заспокоює ся лиш тоді, як шах бере назад свої наміри. Вже в перших конфліктах (з причини відставленя реакцийних міністрів) в Тебрісї товпа захопила в свої руки войскові склади, арсенал — і страйк грозив перейти в отверту революцию. З тої пори шах ненавидить Тебріс. І в меджілісї всю опозицию ведуть за собою тебріскі посли Сейед-Хасан, Мусташіред-Доуле і инші, а на чолї їх знаменитий Таги-Заде, талановитий бесїдник, котрий як починає говорити — то весь меджіліс притихає. Шах не може чути рівнодушно імени Таги-Заде і кляне ся єго убити; коли шах присягав в меджілісї на вірність конституциї, вийшло так, що Таги-Задому довело ся стояти близько шаха — і богато було клопоту міністрам, щоби упросити опозицийного посла стати собі десь дальше, аби шах не роздратував ся до крайности.

Новинки.

Львів, дня 22-го сїчня 1908.

— **Іспити кваліфікацийні** для учителїв і учительок шкіл народних перед ц. к. комісиєю іспитовою в Сокали розпічнуть ся дня 3 лютого с. р. о 8 год. рано частию письменною. Реченець вношеня подань до 25 с. м.

— **З зелїзниць.** Дирекция зелїзниць державних подає до відомости: На зелїзници льокальній Борки великі-Грималів привернено вчера загальний рух.

— **Загальні збори** філії руского товариства педаґоґічного в Тернополи відбудуть ся в суботу 1 лютого с. р. в сали „Руской Бесїди“ о 2 год. по полудни; філії тогож товариства в Перемишли відбудуть ся того самого дня і о тім самім часї в повітовій „Народній Канцеляриї“ (комн. тов. „Віра“).

— **Репертуар руского театру в Коломиї.** Саля „Каси щадничої“. Початок о годині 7·30 вечером. Білети продає „Народна Торговля“, а від год. 5 вечером в день представленя каса театру.

В пятницю, дня 24 с. м. бенефіс дружини театру.

В суботу, дня 24 с. м. „Жидівка вихрестка“, народний образ в 5 діях зі співами і танцями Тогобочного.

В недїлю, дня 26 с. м. по полудни о 3 годині по вниженых цїнах „Маруся Богуславка“, історична драма зі співами і танцями в 5 діях М. Старицкого. — Вечером о 7·30 годині „Двайайцять дочок на відданю“, комедия в 3 діях зі співами і танцями М. Кропивницкого.

Ві второк, дня 28 с. м. послїдне представленє „Серед бурі“, історична драма зі співами в 5 діях Б. Грінченка.

— **Курс їзди на колесї** у львівскім „Соколї“ вже розпочав ся. Наука відбуває ся в сали тов-а при ул. Руский ч. 20 що понедїлка, середи і пятниці для пань від 2—3, а для мужчин від 3—4 год. по полудни. Для членів „Сокола“ безплатно. Курс веде і зголошеня приймає дг. Кл. Ґутковский.

— **Дрібні вісти.** Львівска поліция арештувала в 1907 р. загалом 9699 осіб, з того самих злодіїв 1642, за обманьство 118, за погрози і вимушеня 82, за публичне насильство 51, за рабунок 46, а за заказаний поворот до Львова 346. — Баталїон 89 пп. перенесено з Любачева до Ярослава, а баталион 90 п. п. з Рави до Любачева. — Розправа карна против Стан. Яроцкого, обжалованого о обманьство закінчила ся засудженем єго на 6 місяців тяжкої вязниці. — На виставі котів в Льондонї єсть 1 кіт, котрого оцінено, чи радше визначено за него нагороду 1000 фунтів штерлінґів або 25.000 К. На се можна би хиба сказати нашою приповідкою: Добре дуріґа, коли приступає. — П. Кляра Ґольдберґ згубила вчера на ул. Міцкевича полярес з квотою 100 К. — З будови при ул. Стрийскій вкрадено на шкоду фірми Хилевский, Грубий і Ска 23 штук металевих вентилів до парового огріваня вартости 240 К.

— **Неаби який „мислитель“.** З Риму доносять: Перед знаною каварнею Араньо на Корзо задержала римска поліция перед кількома днями мужчину високого росту, сухірлявого з бородою і довгим білявим волосем в баранковій шапці, котрий звертав ся до прохожих показуючи їм таблицю, на котрій було написано лихою італїянщиною що він придумав спосіб для улекшеня скорого — мисленя. Чужинець мав всї кишені понапихані власними брошурами в польскій і рускій мові, в котрих пояснює свою систему на основі кабалїстичних фіґур. Мислитель сей виленітимував ся свідоцтвом австро-угорского консуляту в Больови виставленим на імя Бронислава Свидницкого, сина бл. п. Адольфа, уродженого в 1869 р. в Руденку ляцкім брідского повіта, а мешкаючого в Топорові. Річ очевидна, що має ся тут діло з чоловіком нещасливим, несповна розуму. Комісареви поліциї заявив він, що єсть кореспондентом галицких часописий. Гроший знайдено при нїм лиш 4 зольди (20 сотиків). Єго відставлять до границї на кошт австрийского консуляту.

— **Страшний конець пяниці.** Людвик Шульц, 43-лїтний купець в Берлїні, налоговий пяниця зробив собі онодги в своїм помешканю в страшний спосіб смерть. В хвили, коли єго жінка і донька були в комнаті, він вхопив в кухни острий кухонний ніж, розрізав собі черево, вирвав руками кишки, пірвав їх і порозкидав по кухни. Шульц зробив собі в так лютий спосіб смерть очевидно в приступі пяцкого дуру і погиб, заким що донесено єго до шпиталю.

душно теплої ночи позапинав добре на собі. До того одіня насадив ще на голову клапаню з кріликів так, що нічо з неї не було видко лиш кінчасте дрогаюче лице.

— Я трохи нездужаю — сказав він, ідучи поперед нас коритарем на долину — і мушу уважати на своє слабе здоровлє.

На дворі чекав вже віз на нас і ледви що ми всїли, як візник затяв коні і они побігли жвавим труском. Тадій Шольто балакав безнастанно своїм тонким пискливим голосом, котрий навіть туркіт колїс не міг заглушити.

— Варголомій то розумний хлописко — сказав він. — Як гадаєте, яким способом винайшов він, де скарб укритий? Він прийшов до того переконаня, що скарб мусить десь бути в домі; отже він міряв всюди і перешукував кожде місце, аж не лишило ся анї одного граннього цаля, де би він не заковтав. Висота будинку виносила сімдесять чотири стіп, коли же рахував висоту комнат і прогалини, котрі казав провертувати, щоби їх докладнїйше зміряти, то не вийшло з того більше як лиш сімдесять стіп. Ті чотири стопи, які ще бракували могли бути лиш в найвисшім місци будинку, він длятого вибив діру в заґіпсований стелі комнати положеної під самим дахом і знайшов там дійстно малу вишку, котра була замащена ґіпсом а о котрій ніхто нічого не знав. По середині того місця стояла скриня зі скарбом на двох бальках. Єї спущено кріз діру на долину і ось тепер маємо єї. Мій брат оцїнює вартість дорогоцїнностий що найменше на пів мілїона фунтів.

Ми аж вибалушили очи одно на другого, коли він заговорив про так величезну суму. От так панна Морстан могла би було з бідної ґувернантки найбогатшою спадкоємницею в Анґлїї, як би могли забезпечити єї претенсию. Кождий, хто їй щиро добра бажав, повинен би був тїшити ся з такої вісти, але я мушу признати ся на свій сором, що моя самолюбивість взяла верх і серце менї стало важке як камінь. Я простогнав кілька слів, що не тримали ся купи, що мали означати желанє щастя і сидів, схиливши голову, глухий на дальшу балаканину нашого нового знакомого. Він був наскрізь ґіпохондер і очевидно мав надію одержати від мене поученє о діланю всїляких тайних ліків, сподіваючись, що они єму поможуть. З моїх відповідий того вечера не богато став він розумнїйший, менї попутало ся було в голові і я говорив трохи як би з просоня.

Наконець віз наш станув. Візник віскочив з кізла і отворив дверцї.

— Отсе Пондішері-Льодж — сказав Шольто, помагаючи панні Морстан злізти з воза.

5. Сумна подія в Пондішері-Льодж.

Була майже одинайцята година, коли ми доїхали були до сеї послїдної стациї нашої нічної їзди. Ми лишили поза собою вохку мраку великого міста; ніч була тепла і красна. Від заходу віяв теплий вітер а від часу до часу виглянув місяць зпоза грубих хмар, котрі поволи сунули ся по небі. Хоч ми на недалеку віддаль могли досить добре видіти, виймив Тадій Шольто все-таки ліхтарню з боку воза, щоби нам лїпше присвітити дорогу.

Ґрунт, на котрім стояв будинок званий Пондішері-Льодж, був обведений довкола камінним муром, верх котрого для більшої безпеки були вмуровані кусні скла. Вхід творили вузкі заковані двері, до котрих наш провідник запукав два рази раз по раз якимсь дивним способом.

— Хто там — відозвав ся якийсь бурмотячий голос із середини.

— То я, Мек Мирдо. Ти чей повинен пізнати по моїм ковтаню. — Дав ся почути бурмотячий голос і дзвонене та бренькане ключів. Двері відчинили ся з трудом а в отвори показав ся якийсь присадкуватий, плечистий мужчина, котрого висунену голову з блескучими, недовірчивими очима осьвітила ліхтарня.

(Дальше буде).

— **З рускої женьскої гімназії у Львові.** Вступні, зглядно приватні іспити на І. півррок кляс приготовляючої, І. і ІІ. в приват. женьскій гімназії з правом публичности СС. Василиянок у Львові, при ул. Длуґоша ч. 17 відбудуть ся дня 28 січня. Кандидатки до тих іспитів треба зголосити до дня 27 січня в полудне в дирекциї школи устно або письменно. Такса за іспит одної учениці виносить 24 кор. в приготовляючій клясі 12 кор, — О. Спиридон Кархут, директор.

— **Нові пожарні філії львівского „Сокола“** заложено дальше: в Хомяківці (пов. Товмач), Гусятині і Клювинцях (пов. Гусятин), в Білівцях, Циганах, Королівці і Ланівцях (пов. Борщів), в Дусанові (пов. Перемишляни), в Озеринці і Присівцях (пов. Зборів), в Болехові і Ракові (пов. Долина), в Вільхівци (пов. Бібрка), в Верешиці (пов. Городок), в Верхраті (пов. Рава руска), в Кривім, Шибалині і Конюхах (пов. Бережани), в Надітичах (пов. Жидачів), в Ясеници сільній і Завіжнім (пов. Дрогобич), в Станьковій і Цьвітовій (пов. Калуш), в Галичи, Сільци і Лисій (пов. Підгайці), та в Глібові і Лежанівці (пов. Скалат).

— **Самоубийства.** В однім з львівских готелів відобрав собі житє якийсь молодий мужчина, котрий заїхавши до готелю в ночи, положив ся спати. Коли на другий день до 3 год. пополудни не показував ся, служба готелева занепокоєна отворила двері і застала в постелі вже лиш трупа. При самоубийнику знайдено посьвідку принятя на университет яко надзвичайного слухача виставлену на імя Антона Мусієвича з Білополя, київскої ґубернії в Росиї, на котрій з другого боку було написано: „Отроїв ся сам, дня 19 січня 1908 Лемберг“. — В Перемишли повісив ся — як ми то вже коротко доносили — капітан 45 п. п. Фердинанд Мітіс. Самоубийник був вже від кількох днів дуже align="center"рознервований а дня 17 с. м. рано застав єго слуга неживого в постели. Мітіс розібравшись, положив ся до ліжка а відтак зробивши зашморок із шнура уживаного до чищеня карабіну, причепив єго в горі до поруча ліжка і повісив ся сидячи. Причиною самоубийства мали бути дуже лихі відносини фінансові погибшого.

— **Зьвірский самосуд.** В селі Руда коло Камінки струмилової стала ся перед кількома неділями слідуюча подія, що небавком буде предметом розправи судової в Золочеві: Жінка господаря Михайла Хоіни добачила одної ночи сьвітло в шпихлїри а здогадуючись, що там закрав ся злодій, сказала свому чоловікови. Той закликав свого сусіда Станислава Ржечковского а взявши собі до помочи ще Йосифа Хоіну, Франца Вісьньовского і Михайла Кунцкого, пішли всі до шпихліра ловити злодія, котрим, як опісля показало ся, був Тифон Лещиньский. Злодій почав втікати, але спотикнув ся раз на рало а другий раз на якусь пачку, дав ся зловити.

По зловленю занесли злодія до хати і тут поклали на землю та зачали в страшний спосіб на нім збиткувати ся. Били і копали ногами а відтак звязали Лещиньскому руки і ноги, привязали до ніг шнур і повісили на кілку вбитім в стелю так, що злодій висів головою в долину. Тепер завізвали єго, щоби він признав ся до всіх крадежий, яких допустив ся. Злодій обіцював все розповісти, лиш просив ся, щоби єго відвязали. Але просьба єго не помогла нічого; єго били і копали дальше аназбиткувавшись вже досить, вийшли всі з хати, лишаючи свою жертву повішену до гори ногами. Над раном переконали ся, що Лещиньский вже не жиє. Тепер вже годі було затаїти убийства. На місце злочину з'їхала судово-лікарска комисия а секция тіла виказала, що згадані виновники в страшно зьвірский спосіб мучили Лещиньского. Погибший мав ціле лице подерте а на цілім тілі величезні синці, особливо же на грудех, де они вкривали майже цілу кліть грудну; на плечах були синці по 10 центим. в промірі. По отвореню тіла показало ся, що убитий мав 14 ребер поломаних і потовчену печінку, що стало ся безпосередною смерти убитого. Всі убийники сидять тепер в арешті слідчім і небавком станугь перед судом присяжних.

— **Арештоване дефравданта.** З Підволочиск доносять: Рік тому назад щез з Києва старший касиєр акцийного банку в Києві, Данило Ручиньский, спроневіривши 174.000 рублів готівкою. Дефравдант заїхав аж до Італії, де перебував в ріжних місцевостях, аж остаточно в грудни пізнав єго на улици в місті Палермі на Сицилії поліцай, добачивши в нім подібність до фотоґрафії, яку прислала київска поліция, та арештував єго. В помешканю Ручиньского в картоновій коробці знайдено 40.000 рублів, котрі сконфісковано. О тім арештованю повідомлено київску поліцию, котра зажадала, щоби спроневірника разом з грішми відставлено до Києва. Ручиньского вивезено з Палермо 23 грудня м. р. а в суботу, дня 18 с. м., привіз єго перемиский жандарм до Підволочиск і віддав там тамошному комісариятови поліциї. По двогодиннім відпочинку в арешті відвезено Ручиньского о год. пів до 7 вечером поспішним поїздом на російску сторону до Волочиск, де єго разом зі 40.000 рублями віддано російскій жандармериї. Ручиньский єсть елеґантний мужчина, говорить дуже добре по польски і розповідав, що єсть женатий, має одного сина а будучи урядником банку, діставав 4.000 рублів платнї а крім того ще й помешканє, топливо і осьвітленє.

— **Сім неділь під землею.** В копальни золота в Єлї в Неваді в північній Америці засипало в закопі Альфа ще 4 грудня м. р. в глубині тисяч стіп трох гірників, Анґлійців: Белея, Бравна і Мек Доналда а тепер наспіла звідтам вість, що по семи неділях видобуто їх щасливо і зовсім здорових спід землї. Щастєм їх було то, що задержали були підчас катастрофи рури, котрими до копальні спроваджувано воздух і випомповувано воду. Одною з тих рур посилано замкненим під землею за помочию тисненя воздуха всіляку поживу а друга, через котру заведено рід телефону, служила їм до розмови. Засипані стояли в той спосіб в звязи зі сьвітом на земли і не тратили надію та доброго гумору, знаючи, що їх товариші, котрі день і ніч працювали над їх викопанєм, не дадуть їм загинути. Одного разу жалували ся они дотепно на „хлопця при телефоні, котрий дзвонить“ і дали спід землї знати, що скоро товариші на горі „не направлять телефон і не спустять їм теплої води на купіль, то они випровадять ся до иншого готелю. Перед Різдвом телефонували знов на гору: „Ми здорові, не забувайте, що надходить Різдво“. Першого дня сьвят спущено їм під землю упеченого индика, англійский різдвяний будень (пуддінґ) і велику фляшку горівки. Попоївши сьвяточно, відповіли они, що все їм смакувало знаменито, лиш що до горівки не можуть сказати, яка она, бо до порівнаня здалаби ся їм друга фляшка. Навіть і про розривку для засипаних під землею не забули товариші на горі: при одній з рур уставили на сьвята фоноґраф а той вигравав для сидячих під землею всілякі пісні і марші. В заміну за то ставав один або другий із засипаних та співав в руру яку пісню. Один із засипаних, Белей єсть женатий і має діти; той пересидів більшу часть часу своєї неволї коло телефону і розмавляв зі своєю, ще дуже молодою жінкою. Наконець діждали ся висвободженя і вечером дня 19 с. м. видобуто засипаних на верх.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ціна збіжа у Львові** дня 21 січня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 12·90 до 12·10; жито 11·80 до 12·—; овес 6·80 до 7·—; ячмінь пашний 7·40 до 7·60; ячмінь броварний 8·— до 8·50; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 10·— до 11·—; вика 7·— до 7·40; бобик 7·20 до 7·40; гречка —·— до —·—; кукурудза стара 8·20 до 8·40; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 85·— до 95·—; конюшина біла 40·— до 55·—; конюшина шведска 80·— до 90·—; тимотка 32·— до 38·—.

Телеґрами.

Відень 22 січня. Wiener Ztg. оголошує оповістку Міністерства скарбу в справі виданя памяткових монет 100-коронових і 5-коронових з нагоди 40-літної коронациї Цісаря на короля Угорского.

Відень 22 січня. Вчера серед звичайного церемоніялу привезено тіло вел. кн. Тосканьского до каплиці в Бурґу.

Відень 22 січня. Тіло вел. кн. Тосканьского зложено в металевій домовині в парохіяльній церкві в Бурґу, о 8 год. рано покроплено а відтак отворено приступ для публики до 12 год. В часі межи 8 а 12 год. правили ся служби Божі.

Відень 22 січня. Кн. Фридрих Леопольд пруский з дружиною прибув тут рано. На двірци повитав єго німецкий амбасадр і другі достойники. Князь поїхав до Бурґу, де єго приняв Цісар. — Кн. Вільгельм Гогенцоллерн приїхав вже вчера з Берлина.

Будапешт 22 січня. Палата послів радила нині дальше над континґентом рекрутів.

Париж 22 січня. З Тульону доносять, що підчас проби стріляня з нової 47-міліметрової пушки на панцирнім корабли „Victor Hugo“ пушка пукла по кількох вистрілах, не зранивши нікого.

Париж 22 січня. Сенат вибрав комісию в цїли розслідженя господарки при ліквідациї маєтностий конґреґацийних.

Константинополь 22 січня. Внаслідок кроків пороблених вчера Росиєю в справі Персиї, Порта прирекла застановити всякі зачіпні кроки над перскою границею.

Рим 22 січня. Часописи доносять, що поліция арештувала вчера якогось 29-літного Убальда, під закидом, що убив інжиніра Арведі в поїзді межи Римом а Фоліньо.

Мельбурн 22 січня. Померло тут звиш 100 осіб в наслідок удару сонця.

За редакцию відповідає: Адам Крехoвецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).